

عنوان مقاله:

معماری الگوی بهینه سازی چرخه عمر نخبگان در کشور: روش شناسی سیستم های نرم و نگاشت شناختی

محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

بهنام گلشاهی - استادیار مدیریت منابع انسانی، دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا، تهران، ایران

عباسعلی رستگار - استاد گروه مدیریت، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

داود فیض - استاد گروه مدیریت دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

عظیم اله زارعی - استاد گروه مدیریت دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

با تبلور اقتصاد دانش محور و افزایش روزافزون اثربخشی نخبگان در فرآیند توسعه کشور، مفهوم بهینه سازی چرخه عمر نخبگان در ادبیات جوامع پدیدار گردیده است. بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف ارائه الگویی از عوامل موثر بر بهینه سازی چرخه عمر نخبگان علمی بر مبنای مطالعه ای کاربردی و از نوع توسعه ای انجام شده است. جامعه آماری پژوهش شامل نخبگان علمی کشور و همچنین مدیران ارشد بنیاد ملی نخبگان می باشند. نمونه آماری به روش هدفمند قضاوتی به تعداد ۲۵ نفر انتخاب شده اند. ابزار گردآوری داده ها شامل مطالعات کتابخانه ای و مصاحبه نیمه ساختار یافته با خبرگان بوده است. تجزیه و تحلیل داده ها با رویکرد کیفی و مبتنی بر الگوریتم ترکیبی روش شناسی سیستم های نرم و نگاشت شناختی انجام شده است. یافته های این پژوهش منتج به ارائه الگویی از عوامل موثر بر بهینه سازی چرخه عمر نخبگان کشور در بنیاد ملی نخبگان شده است. این عوامل در سه حوزه کلی رفتاری، ساختاری و محیطی دسته بندی و تغییرات مورد نیاز برای بهینه سازی چرخه عمر نخبگان پیشنهاد گردیده است.

کلمات کلیدی:

: خودمختاری، خودمختاری رابطه ای، بازانديشی در تعريف از خود، طلاق، جامعه مدرن، نظریه مبنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1608848>

